

Ἡ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεις τοῦ Ἐξοχωτάτου Κόμητος Ἰω. Καποδίστρια Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν 14 [26] Δεκεμβρίου 1827 ἡ Ἀγγλικὴ κορβέττα Οὐόλφιος κυβερνωμένη παρὰ τοῦ καπέταν Ἀῦες ἄραξεν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ἀγκῶνος.

Τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ, ἐπιβάντος τοῦ Ἐξοχωτάτου Κόμητος Καποδίστρια μετὰ τῶν ἀκολουθῶν του, ἀνήχθη εἰς τὸ πέλαγος.

Τὴν 25 πρωτὶ διασημαίνεται ἄνωθεν τῆς νήσου Σασσένου τὸ Ἀγγλικὸν δίκροτον Οὐάρσπιτ κυβερνῶμενον παρὰ τοῦ Καπ. Πάρκερ, ὅτι ἐστάλη παρὰ τοῦ ναυάρχου Κωδριγκτῶνος εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Κόμητος Καποδίστρια. Ὅθεν ἡ Ἐξοχότης τοι μετέβη ἐπ' αὐτοῦ τοῦ πλοίου κατὰ μέσον πέλαγος μετὰ στρατιωτικῶν τιμῶν.

Τὴν 28 τὸ Οὐάρσπιτ ἐνελιμενίσθη εἰς Μάλταν καὶ τὴν ἐπαύριον ἡ Ἐξοχότης του ἀπέβη εἰς τὴν γῆν, ἀφοῦ ἐχαίρετίσθη ἐκ μέρους τῶν δύο Ναυάρχων καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῆς νήσου.

Κατὰ τὴν εἰς τὴν πόλιν ταύτην ὀλιγοχρόνιον διαμονὴν τοῦ ὁ Κόμης Καποδίστριας ἔκαμε διαφορὰς ἐντεύξεις μετὰ τοῦ Ναυάρχου Κωδριγκτῶνος, τοῦ Ῥώτσου Ἀντιναυάρχου Κόμητος Εὐδην, καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῆς νήσου στρατηγοῦ Πωσόμδη. Εἶναι δὲ χαρὰς πρόξενον ὅτι ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν Ἕλληνας πειραταὶ συλληφθέντες ἐπ' αὐτοφόρῳ καὶ κρατούμενοι ἀπὸ τινων μηνῶν εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Μάλτας, ἀπελύθησαν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην καὶ ἐπεβιδάσθησαν εἰς τὸ Οὐάρσπιτ διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς οἰκογενείας των.

Ὁ Κόμης Καποδίστριας ἀνεχώρησεν ἐκ Μάλτας τὴν 2 Ἰαννουαρίου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δίκροτου, προαποπλεύσαντος τοῦ Ἐκτορος, Ψαρρίανου, πολεμιμοῦ βρικίου, τοῦ καπετάν Γιαννίτση, ἀπεσταλμένου εἰς Μάλταν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς ὑποδοχὴν τῆς Ἐξοχότητός του. Μία δὲ Ῥωσικὴ φρεγάτα καὶ ἕτερον ἐν πλοίον ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ στόλου μέλλουν νὰ ἔλθουν ὅσον τάχιστα εἰς Αἴγιναν, διὰ νὰ συγκροτηθῇ τακτικὸν ναυτικόν, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὁποίου θέλει συσταθῇ ἡ νέα Κυβέρνησις.

Τὴν 4 Νοτοδυτικὸς ἄνεμος ἔφερε τὸ Οὐάρσπιτ πέραν τοῦ πορθμοῦ τῶν Κηθύρων ἀλλὰ τὴν 5 πνεύσαντος βορρῶν, ἠναγκάσθη τὸ πλοῖον νὰ παρεκτραπῇ τῆς ὁδοῦ καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν Ἀργολικὸν κόλπον. Τὴν δὲ 6 περὶ τὴν 11 ὥραν ἐσπέρας ἐνελιμενίσθη κατέμπερισθεν τοῦ Ναυπλίου, καὶ πάραυτα εἰδοποιήθησαν εἰς τὴν πόλιν περὶ τῆς ἀφίξεως τοῦ Ἐξοχωτάτου Κόμητος Καποδίστριας.

Τὴν ἐπαύριον, ἅμα ἐξημέρωσεν, ἤχησεν ὁ κανονοβολισμὸς

ἀπὸ ὅλα τὰ κανονοστάσια, καὶ τὸ δίκροτον ἀντεκανονοδόλησε δεκαπεντάκις, ἀναπετασθείσης συγχρόνως τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας ἐπὶ τοῦ ἐπιδρόμου (μιζάνας). Οἱ δημογέροντες τῆς πόλεως καὶ οἱ διάφοροι ὀπλαρχηγοὶ τῶν φρουρίων ἦλθον εἰς τὸ πλοῖον πρὸς ὑπάντησιν τῆς Ἐξοχότητός του, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ συνδιελέχθησαν ἰδιαιτέρως ἕκαστος, δεῖξαντες πρὸς αὐτὸν τὴν ὑπόκλισίν των καὶ προσφέροντες τὰς κλεῖς τῆς πόλεως καὶ τῶν φρουρίων. Ἡ δὲ Ἐξοχότης του τοὺς ἀπεκρίθη ὅτι δὲν θεωρεῖται ἀκόμη εἰμὴ ὡς ἀπλοῦς περιηγητὴς, καὶ ὅτι τοὺς εὐχαριστεῖ μὲν διὰ τὰς εὐνυϊκὰς ταύτας διαθέσεις των, δὲν δύναται δὲ νὰ πράξῃ τί προτοῦ νὰ λάβῃ εἰς Αἴγιναν τὴν συνέντευξιν μετὰ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους καὶ νὰ ἀναδεχθῇ κατὰ τάξιν τὸ ὑπουργημα, τὸ ὁποῖον ἐνεπιστεύθησαν εἰς αὐτὸν οἱ Ἕλληνες.

Τὴν 8 ἡ Ἐξοχότης του ἀπεβὰς ἐκ τοῦ πλοίου εἰς Ναύπλιον, προῦπαντήθη ἀπὸ τοὺς κατοίκους μὲ τὰ πλέον παθητικὰ δειγμάτων τῆς χαρᾶς. Ὅλη τῆς πόλεως ἡ νεολαία δαφνηφοροῦσα ἀνευβήμησε τὸν Κυβερνήτην, ἅμα ἐπάτησε τὴν γῆν, καὶ ἐπρόσφερεν εἰς αὐτὸν στέφανον ἐλαίας, τὸν ὁποῖον ἡ Ἐξοχότης του λαβὼν μετὰ πατρικῆς ἰλαρότητος καὶ φιλοστοργίας, καὶ φέρων ἀνὰ χεῖρας, ὑπῆγεν ἀμέσως εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, προπεμπόμενος παρὰ τοῦ ἀρχιερέως καὶ τοῦ κλήρου, καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ μετ' εὐφημιῶν καὶ ἀγαλλιάσεως. Τελεσθείσης δὲ ἐν τῷ ναῷ τῆς συνήθους δοξολογίας ἠλόγησε πανδήμως ὁ ἀρχιερεὺς τὰ ὀνόματα τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Ἑλλάδος ἡγεμόνων. Μετὰ ταῦτα ἡ Ἐξοχότης του ἀπελθὼν εἰς τινα τῶν καλητέρων οἰκιῶν τῆς πόλεως ἐδέχθη τὰς ἐπισκέψεις ὅλων τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν τῆς πόλεως, καὶ τὸ ἐσπέρας ἐπέβη εἰς τὸ Οὐάρσπιτ. Ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἀποτελέσμα τῆς παρουσίας τῆς Ἐξοχότητός του θέλει εἶναι ἡ ἀποκατάστασις τῆς εὐταξίας καὶ ἡσυχίας εἰς ταύτην τὴν πόλιν, καθὼς οἱ φρούραρχοι καὶ λοιποὶ στρατηγοὶ ὑπεσχέθησαν τοῦτο προσωπικῶς πρὸς τὴν Ἐξοχότητά του.

Τὴν 9 πρὸς τὸ ἐσπέρας κοπάσαντος τοῦ ἀνέμου ἀπέπλευσε τὸ Οὐάρσπιτ, καὶ τὴν 11 περὶ λύχνων ἀφὰς ἄραξεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Αἰγίνης. Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ, καὶ οἱ οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ὑπῆγαν εὐθὺς εἰς πρῶπάνησιν τῆς Ἐξοχότητός του.

Τὴν ἐπαύριον, 12 Ἰαννουαρίου, ἔγενεν ἀπὸ τὰ εἰς τὸν λιμένα προσωμεμισμένα Ἑλληνικὰ πλοία, ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν φρεγάταν Ἡραν παρευρισκομένην εἰς τὸν λιμένα τῆς Αἰγίνης.

καὶ ἀπὸ τοῦ Οὐάροπιτ πυροβολικαὶ ἀντιχαιρετήσεις. Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑλλενικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Βουλῆς, ὑπῆσαν ἐπισήμως εἰς ὑπάντησιν τῆς Ἐξοχότητός του, καὶ ἐτιμήσαν εἰς τὸ πλοῖον μὲ ὅλας τὰς στρατιωτικὰς ὑποχάς. Ἐκانونόβησε τὸ Οὐάροπιτ δεκαπεντάκις, καὶ ὑποβή ἡ Ἑλληνικὴ σημαία εἰς τὸν ἐπίδρομον [μιζάν]. Ὁ καπετάνος τοῦ δικροῦ ἐπρόσφερεν εἰς αὐτοὺς πρῶτον γευμα, εἰς τὸ ὅποιον παρευρέθησαν ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πλοίου καὶ ὁ Κ. Λεβλάγκ, διοικητὴς τῆς Γαλλικῆς φρεγάτας Ἡρας. Πολλάκις προσέειπον εἰς ὑγείαν τῶν τῶν Ἡγεμόνων, εἰς τὴν εὐτυχίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὴν εὐπραγίαν τοῦ Κόμητος Καποδίστρια.

Περὶ τὴν 5 ὥραν τῆς ἡμέρας ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἀποβὰς ἐκ τοῦ δικροῦ ἐλαβεν ὅλας τὰς συνήθεις καὶ ἀνηκούσας τιμὰς ἀπέβη δὲ εἰς τὴν ξηρὰν ἐπὶ ὁλκάδος τοῦ δικροῦ, φερούσης τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, συνοδευμένος ἀπὸ τοὺς καπετάνους Πάρκερ καὶ Λεβλάγκ.

Τόπως τῆς δημοτελοῦς ὑποδοχῆς τῆς Ἐξοχότητός του εἶχε προδιορισθῇ τὸ προαύλιον τῆς ἐνταῦθα μετρώπολεως τῆς Παναγίας, ἥτις κατὰ τὸ παρὸν χρησιμεύει ὡς Βουλευτήριον. Ἐκεῖ λοιπὸν εἶχε σχηματισθῇ ὡς τις περίβολος κατεστρωμένος ἀπὸ δάφνης, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνελθόντες ὅλος ὁ χορὸς τῶν Ἀντιπροσώπων συνεδρίαζον. Ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἀπέβη εἰς τὸ παράλιον τῆς πόλεως ἐν μέσῳ τῶν εὐφημιῶν ἀναγιγνόμενου πλήθους ἀναβιώντων τὸ, Ζήτησαν οἱ τρεῖς Βασιλεῖς! Ζήτη τὸ ἔθνος! Ζήτη ὁ Κυβερνήτης! καὶ νέος κανονοβολισμὸς ἤχησεν εἰς τὸ παράλιον. Ὁ δρόμος ὁ φέρων ἀπὸ τὸν αἰγιαλὸν εἰς τὸ Βουλευτήριον, ὅλοι οἱ περαστικοὶ οἰκίαι, καὶ τὰ περίξ τοῦ Βουλευτηρίου ἦσαν πλήθοντα ἐνθουσιῶντος λαοῦ, διὰ μέσον τοῦ ὁποίου ἡ Ἐξοχότης του ἦλθεν εἰς τὸ Βουλευτήριον προπεμπόμενος παρὰ τοῦ ἱερατείου καὶ παντὸς τοῦ διοικητικοῦ συστήματος, καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ πλήθους φερόντων κλάδου, δάφνης καὶ ἐλαίας, καὶ ἀνευφημούντων συχνάκις τὸν Κυβερνήτην. Ἡ Βουλὴ ὑπεδέχθη τὸν Κυβερνήτην μὲ τὰ πλέον ζυφρὰ δειγμάτων τῆς κοινῆς τιμῆς καὶ ἀγάπης. Εὐθὺς ἐβλήθη κατανυκτικὴ δεξιολογία πρὸς τὸν ὕψιστον, ὅτι ἐπακούσας τὰς εὐχὰς τοῦ τεταπεινωμένου λαοῦ του χυδίκησε νὰ πέμψῃ εἰς αὐτὸν ἀρχηγὸν ἄξιον νὰ τὸν ἀναστήσῃ καὶ νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὴν εὐτυχίαν καὶ ὅτι ἐνπνευσεν εἰς τὰς καρδίας τῶν τριῶν κραταιῶν Βασιλέων εὐσπλαγχνίαν καὶ ἔλεος ὑπὲρ τοῦ δεινοπαθοῦς Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Μετὰ δὲ τὴν δεξιολογίαν ἀναστὰς ὁ Κ. Θεόφιλος Καίρης ἐξεφώνησε λόγον, διὰ τοῦ ὁποίου, ἀφ’ οὗ ἐχαροποίησε τοὺς συμπατριώτας διὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Κυβερνήτου, ἐξέθεσε τὴν δεινὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὅποιαν ἔφερον τὴν πατρίδα αἱ διχόνοιαί καὶ σκευωρίαι, ἐπαίνεσε τὰς μεγάλας καὶ λαμπρὰς πολιτικὰς ἀρετὰς τῆς Ἐξοχότητός του, καὶ τὴν θυσίαν, τὴν ὅποιαν ἔκαμε διὰ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος, καὶ παραστήσας τὰ ἐκ τῆς σοφῆς Κυβερνήσεως του προσδοκώμενα ἀγαθὰ, ἐνεθάρρυνε τοὺς Ἕλληνας, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θέλουσι βασιλεύει πλέον οἱ νόμοι καὶ ὅχι πάθος. Ἐτελείωσε δὲ, ἐπικαλεσθεὶς τὸν τοῦ παντὸς Κυβερνήτην νὰ συνετίξῃ τὸν νοῦν τοῦ ἐκλεκτοῦ

ἡμῶν ἀρχηγοῦ, διὰ νὰ ἐδηγῇ τὸ ἔθνος κατὰ τοὺς σκοποὺς τῆς θείας προνοίας, καὶ νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὴν ἀληθινὴν ἐλευθερίαν καὶ εὐτυχίαν. Μετέπειτα ἐψάλη ἡ συνήθης εὐχὴ ὑπὲρ τῶν τριῶν Βασιλέων, καὶ ἑτέρα ὑπὲρ τοῦ Κυβερνήτου ἡμῶν, αἵτινες συνωδεύθησαν μὲ ἀλληλοδιαδόχους ἐπευφημίας ὅλου τοῦ λαοῦ.

Ἀφ’ οὗ ἐτελείωσεν ἡ τελετὴ, ὁ Κυβερνήτης ἐπροπέμφθη μὲ τὴν αὐτὴν παράταξιν ἕως εἰς τὴν προσδιορισμένην δι’ αὐτὸν οἰκίαν ὅπου πρῶτον μὲν ὁ Πρόεδρος μὲ δωδεκαμελὴ ἐπιτροπὴν Ἀντιπροσώπων ὑπῆγεν ὡς ἐκ προσώπου τῆς Βουλῆς εἰς προσαγόρευσιν τῆς Ἐξοχότητός του, ἔπειτα δὲ ὑπῆσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλοι οἱ ἐνταῦθα παρευρισκόμενοι ἐπισημότεροι τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν.

Ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἐφάνη πολλὰ αἰσθαντικὸς εἰς ὅλα ταῦτα τὰ δειγμάτων τῆς κοινῆς ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως καὶ ἀνταπεκρίθη μὲ μετριότητα καὶ σεμνοπρέπειαν, αἵτινες εἶναι ἄξιοι τοῦ πλέον μεγάλου θαυμασμοῦ. Ἡ παρουσία του διέχεε τὴν χαρὰν εἰς ὅλων τὰ πρόσωπα, καὶ ἐνέπνευσεν εἰς τὰς καρδίας ὅλων τὸν πλέον εὐγενὴ ἐνθουσιασμόν.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Τῇ 19 Δεκεμβρίου 1827.

Προεδρεύοντος τοῦ Κ. Ν. Ρενιέρη.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἐπροβλήθη πάλιν περὶ τοῦ μεταβληθέντος καὶ σταλέντος εἰς τὴν Κυβέρνησιν νόμου περὶ κανταγίου καὶ κοιλοῦ, καὶ ἐπειδὴ μέχρι τοῦδε δὲν ἐστάλη ἀπάντησις ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως περὶ τούτου, ἐνῷ ἡ παρὰ τοῦ Συντάγματος προσδιοριζομένη προθεσμία παρήλθεν, ἀπεφασίσθη καὶ ἐστάλη πρὸς τὸ Βούλευμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἀντὶ ἀναβολῆς τὸν νομὸν τοῦτον, ἐπειδὴ θεωρεῖται πλεονάζων, ἐπικυρωμένος.

Τῇ 20 Δεκεμβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν χθεσινῶν πρακτικῶν,

Ἀνιγνώσθη ἐγγράφον τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ’ ἀριθμ. 929, διὰ τῆς ὁποίας παριστῶσα τὰς ἀνάγκας τῶν ἐκστρατειῶν, αἱ ὁποῖαι ἐγείναν καὶ μέλλουν νὰ γένωσι, καὶ ἄλλας τινὰς ἀναπνεύκτους χρεῖας τῆς πατρίδος, ζητεῖ τὴν ἀδειαν νὰ ἐκποιήσῃ τὰς ἀναπολειφθεῖσας προσόδους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, καὶ τὰς προσόδους τῆς Πελοποννήσου, διὰ νὰ θεραπεύσῃ κατὰ τὸ χρέος τῆς τῶν ἀνάγκας ταύτας. Προσθέτει δὲ ὅτι αὗται αἱ ἀνάγκαι εἶναι κατεπείγουσαι καὶ ἀνεπίδεκτοι ἀναβολῆς, διὰ τοῦτο ἔχαιρει τὴν ὅσον τάχος συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς εἰς τὴν πρότασιν τῆς αὐτῆς.

Μετὰ ἰκανὴν συζήτησιν ἀπεφασίσθη νὰ ἐκθέσῃ εἰς δημοπρασίαν ἡ Κυβέρνησις διὰ πρῶτον μὲν πρὸς τὴν ἑξῆς τὰς ἀναπολειφθεῖσας προσόδους τῶν νησιῶν τοῦ Αἰγαίου καὶ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς 11 ἡμέ-

ἐπὶ τὴν δημοσίευσιν τῆς προκηρύξεως, καὶ ἐντὸς 31 ἡμερῶν νὰ τελειώσῃ ἡ δημοπρασία ὅλων αὐτῶν τῶν προσόδων τὰ δὲ αὐτῶν χρήματα νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰς ἀναπνεύσιμους ἀνάγκας τῆς πατρίδος. Διωρίσθη προσέτι καὶ ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τοῦ Βουλευτῆς κυρίου Πάνου Μοταττιώτην, Ἰωάνν. Οἰκονομίδην, Ἀ. Πόμερ καὶ Ἡλίου Κοκκίτην, διὰ νὰ ἐπιστατῇ καὶ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν προσόδων τούτων. Διὸ καὶ ἐστάλη προβούλευμα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' ἀριθμ. 970, εἰς τὸ ὅποιον ἐγκλείεται ἀναφορὰ τοῦ διορισθέντος προσωρινοῦ διοικητοῦ τῆς νήσου Σαλαμῖνος Στάμεν Σεραφεῖμ, διὰ τῆς ὁποίας λέγει ὅτι, ὅτι νὰ δυνηθῇ νὰ κατορθώσῃ τὴν σκοπὸν, διὰ τὸν ὅποιον διωρίσθη προσωρινὸς διοικητὴς τῆς νήσου Σαλαμῖνος, εἶναι ἀνάγκη νὰ λάβῃ ὁ ἴδιος καὶ τὴν προσωρινὴν διοίκησιν τῶν Δερβενχωρίων. Ἡ Κυβέρνησις ἐγκρίνασα τὴν αἴτησίν του ζητεῖ καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς.

Ἐνεκρίθη καὶ παρὰ τῆς Βουλῆς νὰ διορισθῇ ὁ Κ. Στάμεν Σεραφεῖμ καὶ προσωρινὸς διοικητὴς τῶν Δερβενχωρίων, διὸ καὶ ἐστάλη περὶ τούτου ἡ ἀπάντησις διὰ προβουλεύματος.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' ἀριθμ. 836, εἰς τὸ ὅποιον ἐγκλείεται ἀναφορὰ τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐρωτᾷ ἂν πρέπη νὰ διωρῇ καὶ λογαριασμὸς ἀφορῶντας εἰς ἀποζημιώσεις, διότι αἱ ὀφειλῆαι αὐτῆς δὲν διαλαμβάνουν περὶ τούτου.

Ἐμεινεν εἰς σκέψιν.

Ἀνεγνώσθη ἐγγράφον τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' ἀριθμ. 835, εἰς τὸ ὅποιον ἐγκλείεται ἀντίγραφον ἀναφίρας τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπῆς, ἐρωτώσης ἂν πρέπη νὰ ἐκτελέσῃ τὴν αἴτησιν τῶν ἀγωνισθέντων ἐντὸς τοῦ φρουρίου τῶν Ἀθηνῶν στρατιωτικῶν, ζητούντων νὰ θεωρηθῶσιν οἱ στρατιωτικοὶ λογαριασμοὶ αὐτῶν μέχρι τέλους Μαΐου, δηλ. δύο μῆνας περισσότερον παρὰ τὴν προδιωρισμένην ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν Γ. Συνέλευσιν προθεσμίαν.

Ἡ αἴτησις των ἔγεινεν ἀπαράδεκτος ὡς ἀντιβαίνουσα εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, διὸ καὶ ἐστάλη ἡ ἀπάντησις.

Ἐπιδελλήθη νὰ σταλῇ προβούλευμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ θεωρηθῶσιν οἱ στρατιωτικοὶ λογαριασμοὶ τῶν Πελοποννησίων κατὰ τὴν προγεγενημένην διόρθωσιν εἰς τὸ λάθος τῶν πρακτικῶν τῆς Γ. ἐθνικῆς Συνελεύσεως, δηλ. μέχρι τέλους Μαρτίου.

Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις καὶ ἐστάλη τὸ προβούλευμα.

Ἀνεγνώσθη σχέδιος νόμου διαλαμβάνοντος περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐν τοῖς ὑπουργήμασι διοριζομένων.

Ἐμεινεν νὰ συζητηθῇ εἰς ἄλλην συνεδρίαν.

ΠΡΑΞΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας, Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας Εἰδοποιεῖ,

Ὅτι ἅπασαι αἱ πρόσδοι τοῦ κοινοῦ κοιλοῦ, καὶ στατῆρος ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν.

Αἱ μὲν τῶν ἐνταῦθα γειτμαζόντων μερῶν ἄρχονται μεθ' ἡμέρας καὶ τελειοῦν εἰς τὰς 18 τοῦ παρόντος, αἱ δὲ τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς ἐπικρατείας μεθ' ἑνδεκα ἡμέρας καὶ τελειοῦν μέχρι τῶν 27 τοῦ αὐτοῦ.

Ὅστις λοιπὸν ἐπιθυμεῖ ν' ἀγοράσῃ, ἅς παρεμβῇ ἐνταῦθα εἰς τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν.

Ἡ πώλησις δ' αὐτῶν γίνεσθαι μὲ μετρητὰ καὶ ἐπὶ χεῖρας.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 10 Ἰαννουαρίου 1828.

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας

Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Π. Ν. Λοιδορίκης

Ἐγγύριοι Εἰδήσεις.

Ἐκ Χίου, 6 καὶ 8 Ἰαννουαρίου.

[Ἐξ ἀναφορῶν τῆς δημογεροντίας τῆς νήσου πρὸς τὴν 2. Ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν.]

Ἡ τοῦ φρουρίου πολιορκία ἐξακολουθεῖ μὲ μεγάλην στενότητα, καὶ μὲ μεγάλην προσοχὴν ὄλων ἐν γένει τῶν στρατευμάτων.

Προχθὲς πάλιν ἐξῆλθον περὶ τοὺς 300 ἐχθροὶ καὶ ἤρχισαν νὰ σκάπτουν ἐν τῇ τάφρῳ· ἀμέσως οἱ ἡμέτεροὶ τοὺς ἐτουφέκισαν καὶ ἐφόνευσαν πέντε ἐξ αὐτῶν· τοὺς ὑπεχρέωσαν νὰ τραποῦν εἰς αἰσχροὺς φυγὴν, καὶ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ φρούριον τόσον βιαίως, ὥστε ἄφησαν καὶ τοὺς πέντε νεκροὺς των ἐξω.

Αἱ βομβαὶ μας δὲν λείπουν τοῦ νὰ βλάπτουν καθεκάστην τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ ἐχθροὺς.

—Μὲ τὴν προχθεσινὴν ὑπ' ἀριθμ. 510 ἀναφορὰν μας εὐηγγελίσσαμεν πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν τὸ φθάσιμον ἐδὼ τῶν πλοίων, ὅτι, ὅπως, Σωτήρος, καὶ μιᾶς κανονοφόρου ὁλκάδος· ἥδη δὲ μὲ ἀπερίγραπτον λύπην μας εἰδοποιούμεν τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν ὅτι, ἀφοῦ ἄραξαν τὰ ῥηθέντα πλοῖα εἰς τὸ μέρος τοῦ λεγομένου Κονταρίου, αἰφνης ἔπνευσεν ἀπαραδειγματίστως βιαϊότατος ἄνεμος, κοινῶς λεγόμενος γραίγος, καὶ σπρώξας τὸ πλοῖον, Σωτήρ, πρὸς τὴν ξηρὰν τὸ ἐχάλασε· δὲν ἐστάθησαν ἱκανὰ ὅλα τὰ προφυλακτικὰ μέσα τοῦ διοικητοῦ κυρίου Τάμας, διὰ νὰ τὸ ἀπαλλάξουν ἀπὸ τὸ ναυάγιον, ὅστις ἰδὼν ὅτι δὲν ἠδύνατο τὸ πλοῖον νὰ βαστάξῃ εἰς τὰς ἀγκύρας του, πρὸς τὸ ξημέρωμα τῆς 7 ἔκοψε τὰ κατάρτια του, ἀφοῦ ἱκανὰς σφαίρας ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν πρὸς ἐλόφρωσιν, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ βιαϊοτάτη ὁρμή τοῦ ἀνέμου ἔσπρωξε πρὸς τὴν ξηρὰν τὸ σκάφος, ὅπου ἐκάθισε.

Χθὲς λοιπὸν πάντες οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ἐξῆλθον κολυμβῶντες καὶ βοηθοῦντες ὁ εἰς τὸν ἄλλον, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἐκβῆκαν ἡμιθανεῖς· μόνος ὁ διοικητὴς μὲ τοὺς αξιωματικούς του ἔμεινε μέσα, πρὸς φύλαξιν τοῦ σκάφους καὶ τῶν ἐν αὐτῷ, διότι δὲν εἶχεν ἀρχίσει ἀκόμη νὰ κάμνῃ νερά· κατὰ μεγαλητέραν δυστυχίαν δὲ ὁ ἐτι διαρκῶν ἴδιος ἄνεμος ἔκαμιν ὥστε τὸ πλοῖον ν' αἰετίζῃ καὶ νὰ κάμνῃ νερά, καὶ τοῦτο ἔδωκε τὸν κύριον Τάμας καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν, νὰ ἐκβῶν εἰς τὴν ξηρὰν σήμερον, κάμμι' ἄλλης σωστικῆς ἐλπίδος μὴ μενᾶσθαι· καθ' ἣν δὲ ταύτην στιγμὴν ἀναφερόμεθα πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν, καταχλούμεθα εἰς τὴν περιθαλψὴν τῶν πληρώων, καὶ ἐν ταύτῃ διορίζομεν ἐπιστάτας, μὲ τοὺς ὁποίους, θελομεν προσέβει καὶ ἐκ τῶν αξιωματικῶν τοῦ κυρίου Τάμας, ἅμα συνελθόντες εἰς ἑαυτοὺς, διὰ νὰ φροντίσουν τὴν περὶ μείωσιν καὶ φύλαξιν τῶν ἐπισκευῶν, ἐπὶ πλοίων καὶ λοιπῶν τοῦ ῥηθέντος πλοίου.

Καὶ ὁ καπετὰν Ἀνδρέας Αἰμιόπουλος, καὶ ὁ καπετὰν Κανάρης ἐβιβάθησαν ἀπὸ τὸν ἴδιον ἀνέμον, καὶ ἔκοψαν τὰ κατάρτια τῶν πλοίων των, ἅτινα ἔω. τῆς ὥρας δὲν ἔπαυον νὰ χερσίοιεν, κρατοῦμενα ἀπὸ τῶν ἀγκυρῶν των.

Ἡ κορδέττα ὅδρα, θεία συνάρσει, μένει ἀβλαβής ἢ δὲ ὀλκὰς ἐσώθη καταφυγούσα εἰς τὸν Μέγαν Λιμένα.

Ἐξ Αἰγίνης, 13 Ἰαννουαρίου.

Σήμερον ἡ οἰκογένεια τοῦ ἀνδρείου Κ. Κανάρη ἤξι-
ώσως τῆς τιμῆς τοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ ἀπὸ τὸν Ἐξοχώ-
τατον Κυβερνήτην.

Ἀπότινος ἤδη καιροῦ ἐξεδαιώθη ὅτι εἰς Εὐριπὸν ἐπι-
κρετῇ πανώλης νόσος, καὶ νεωστὶ ἤδη ἠκούσθη ὅτι δι-
εδόθη τὸ μόλυσμα καὶ εἰς τὴν γειτνιαζούσαν νῆσον
Κεῖν. Ἐξεδόθησαν δὲ ἤδη παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσω-
τερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας Γραμματείας τῆς Ἐπικρα-
τείας αἱ εἰς προφύλαξιν ἀναγκαῖαι διαταγαὶ καθ' ὅλας
τὰς νήσους καὶ τὰ παράλια μέρη.

Πρὸς τὸν κύριον Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ὁ συμπολίτης Κ. Ἀντώνιος Τσουνῆς ὡς μέλος τῆς Φι-
λανθρωπικῆς Ἑταιρίας καὶ τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς πειρα-
χθεὶς ἀπὸ τὴν παρ' ἐμοῦ γενομένην ἐκθεσιν εἰς τὸ 85 φύλλον
τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, κατεχώρησεν εἰς τὸν ἀριθ. 88 τῆς
ἰδίας εἰς ἀναίρεσιν αὐτῆς μίαν, ὡς λέγει, εἰλικρινῇ περι-
γραφὴν, διὰ τῆς ὁποίας παραιτεῖται ἀμετατρέπτως δημο-
σίως τοῦ νὰ εἶναι ἐπιτροπικὸν μέλος, ὅστις χωρὶς νὰ κατα-
φύγῃ εἰς ἄλλα πολύπλοκα ἐπιχειρήματα ἀπομακρυνόμενος
τοῦ προκειμένου μου, ἐδύνατο μόνον νὰ ἀναίρῃ αὐτὴν ἀπο-
δεικνύων ἃ ἐσφαλμένας τὰς εἰς τὰς ὁποίας ἐπιστηρίζομαι
ἀρχὰς, καὶ β' ἢ ἀνύπαρκτα τὰ ἀναφερόμενα παρ' ἐμοῦ ἄρ-
θρα τοῦ ἐταιρικοῦ μας συντάγματος ἢ ὑπάρχοντα καὶ ἐκτε-
λούμενα, ἢ καὶ περιττὰ τὴν ἐκτέλεσίν των· τοῦτον δὲ μὴ
γενομένου, ὁ Κ. Τσουνῆς ὅχι μόνον ἄφησεν αὐτὴν ἀνέπαφον
καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιβεβαίωσε. Μ' ὅλα
ταῦτα χρεώστῳ καθ' ὅλην τὴν δυνατὴν συντομίαν ν' ἀποκρι-
θῶ εἰς τινὰ πρὸς ἐξάλειψιν πάσης ἐνδεχομένης ἀμφισβολίας.

Ὅτι ἐκ τῶν κοινωνικῶν συμφωνιῶν πηγάζουν τὰ διάφορα κοι-
νωνικὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα ἐκάστου ἀτόμου τῆς κοι-
νωνίας, καὶ τῶν διευθυνόντων αὐτήν.

Ὅτι πᾶσα παράβασις νόμου χωρὶς διάκρισιν βαθμοῦ ἢ
ποιοῦτος αὐτῆς, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ ἢ τῆς τάξεως τῶν πρᾶτ-
τόντων αὐτῇ, εἶναι μία καταφρόνησις τῆς ὅλης κοινωνίας,
καὶ καταδυνάστευσις τῶν δικαιωμάτων ἐκάστου μέλους.

Ὅτι πᾶσα ἀρχὴ εἶναι παράνομος ἢ κατὰ παράνομον σί-
στασιν, ἢ κατὰ παρανόμους πράξεις αὐτῆς.

Ὅτι οἱ διευθυνταὶ ὅποιασδήποτε πολιτικῆς κοινωνίας
εἴτε ὑπομίσθιοι, εἴτε μὴ, χρεωστοῦσι νὰ ἐκπληρῶσιν ἐν ἀ-
κριβείᾳ τὴν παρὰ τῆς κοινωνίας ἐμπιστευθεῖσαν εἰς αὐτοὺς
συμφωνίαν, καὶ ὑπόκεινται ἐπίσης εἰς κατηγορίας, δοθείσης
παρανομίας.

Ὅτι ἐν μέλος εἴτε παρὸν, εἴτε ἀπὸν, ἐν παντὶ καιρῷ καὶ
τόπῳ ἔχει ἀναντίρρητον δικαίωμα καὶ ἀπαραίτητον χρεὸς νὰ
κατακρίνῃ τὴν παράνομον πράξιν εἴτε ἀπὸ ἑνα, εἴτε ἀπὸ
πλείονας πρᾶττομένην, καὶ σιωπῶν γίνεται συμμέτοχος
τῆς παρανομίας, καὶ προδότης τῶν κοινῶν καὶ ἀτομικῶν του
δικαιωμάτων.

Ὅτι καὶ δοθείσης μεμονωμένης φωνῆς ἑνὸς μέλους ὑπὲρ
τοῦ νόμου, ἔχει ὅλην τὴν ὑπερτέραν ἰσχύν ὅλων τῶν λοιπῶν,
ὡς φωνὴ τοῦ ὑπερτάτου ἀρχοντος νόμου, εἰς τὸν ὁποῖον ἅ-
παντες χρεωστοῦσιν ἐντελῇ ὑποταγῇ.

Ὅτι μ' ὅλον ὅτι ἡ πολιτικὴ μετριοφροσύνη τοῦ Κ.

Τσουνῆς εἰς τὸ νὰ παραιτῇται συνεχῶς, καὶ πάλιν ἐνδίδων εἰς
τὰς παρακλήσεις νὰ ἀναλαμβάνῃ τὰ ἐμπιστευθέντα εἰς αὐ-
τὸν βάρη, ἀποδεικνύει τῶντι τὴν ἀξιοῦντα τοῦ ἀνδρὸς τοί-
του, παραιτούμενος ὅμως κατὰ πρῶτον μὴ ὅποιονδήποτε τρό-
πον καὶ σκοπὸν, καὶ ἰδὼν ὅτι τὰ μὲν τῆς συνελεύσεως
μέλη οἱ Κ. Κ. Ν. Σπηλιάδης, Ἀνάργυρος Πετράκης,
Θ. Φαρμακίδης, Μ. Βερνάρδος, Γ. Ψύλλας καὶ ἄλλοι
σύμφωνοι μὲ αὐτοὺς, ἐπιστηρίζόμενοι εἰς τὸν νόμον ἐξεφώ-
νησαν νὰ γίνῃ ἡ νόμιμος ἐκλογὴ διὰ τῆς ψηφηφορίας, τὰ δὲ,
ἐπόμενον ἰσχυρογνωμόνως εἰς τὴν αὐτογνώμονα γινομένην
ἐκλογὴν, ἐχρεώσκει νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν παραίτησίν του, ἂν
καὶ ὅλα τὰ μέλη συνεφώνουν κατὰ τοῦ νόμου, ὑπακούων εἰς
μόνην τὴν ὑπερτάτην θέλησιν αὐτοῦ, κατὰ τοῦ ὁποῖου δὲν
ἔχει χώραν καμμία ἀμφισβήτησις καὶ ὑπεριχὴ θελή-
σεων, καθὼς ἠκολούθησεν ὁ Κ. Ψύλλας κωφεύων εἰς τὰς
ὁποίας ὑποχρεώσεις τὸν ἔκαμνον οἱ ὑπερασπιζόμενοι τὴν
αὐτογνώμονα ἐκλογὴν.

Ὅτι εἰς τὴν ἐπιούσαν συνέλευσιν ἄλλα μὲν μέλ-
δὲν συνῆλθον δυσारेστούμενα εἰς τὸν αὐτοδέσποτον τρό-
πον τῆς ὑπ' ἀριθμ. 31 δηλοποιήσεως τοῦ προέδρου
μετὰ τοῦ γραμματέως ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐπιτρο-
πῆς, ἐκδεδομένης τῇ 25 Νοεμβρίου, διὰ τῆς ὁποίας
ἀπηγορεύετο ἐπανάληψις τῶν προλαβουσῶν τα-
ραχοποιῶν προτάσεων [ἦτον ὅμως συγχωρημένη
ἡ ἐπανάληψις ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα κατὰ μόνον τοῦ
ἀτόμου μου]· ἄλλα δὲ καὶ τῶν συνελθόντων μελῶν, τὰ ἐ-
ποῖα ἐτόλμησαν νὰ ἀναλάβουν τὴν ὑπεράσπισιν τῶν
νόμων ὑπεχρεώθησαν νὰ σιωπήσωσιν, ὥστε ὁ Κ. Μ.
Βερνάρδος διαμαρτυρηθεὶς ἐξῆλθε, καὶ ἰδοὺ ὅπως ἔλα-
βεν ὁ σκοπὸς των· τὸ παρ' αὐτῶν ποθούμενον καὶ διακη-
ρυττόμενον ἀτάραχον καὶ εἰρηρικὸν τέλος, τὸ ὁποῖον ὅ-
πωςδήποτε καὶ αἱ ἠκολούθητε, δὲν ἀποδεικνύει ἄλλο
εἰμὴ ὅτι ὑπερίσχυεν ἡ ἀνομία τοῦ νόμου.

Ὅτι τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς δὲν εἶναι ὅλως δι' ὅλου
νέα, διότι οἱ Κ. Κ. Καλογερόπουλος καὶ Τσουνῆς εἶ-
ναι δύο μέλη τῆς ἀλλαγείσης ἐπιτροπῆς· ἂν δὲ καὶ
αὕτη ἡ ἀλλαγὴ ἔγεινεν αὐτογνωμόνως, ἢ κατὰ νόμον, τ'
ἀφίνω εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἀρθ. 3 τοῦ ἐταιρικοῦ διορ-
γανισμοῦ, καθὼς καὶ τὸ περὶ προεδρίας, διότι κατὰ τὸν
§ β' τοῦ ἀρθ. β' ἡ ἐπιτροπὴ προεδρεύεται ἀφ' ἐκά-
στου τῶν μελῶν αὐτῆς κατὰ μῆνα διὰ κλήρων ἐκλεγο-
μένου, ἀλλὰ βλέπομεν τὸ αὐτὸ ἴδιον ὑποκείμενον προ-
εδρεύον ἀπὸ τὰς 9 τοῦ Ὀκτωβρίου μέχρι σήμερον.

Ὅτι ὁ Κ. Τσουνῆς ἢ κακῶς ἐνόησε τὰς ἐκφράσεις μου
ἢ τὰς παρεξηγεῖ, ἀγνοῶ διὰ ποῖον τέλος, διότι εἰς τὴν
πρώτην αὐτοῦ παρατήρησιν ἀπετεινόμενὴν περὶ τῶν εἰς
τὴν ἐταιρίαν γενομένων παρανομιῶν, πρῶτον ἀντικειμένου
τῆς ἐκθέσεώς μου· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἐξεφράσθη ἀφη-
ρημένος περὶ ὁποιοῦδήποτε καταστήματος καὶ ἀναφε-
ρόμενος περὶ τῶν ὅσων μερικωτέρων καὶ διὰ λόγου καὶ
ἐγγράφως ἐξέθεσα εἰς τὰς δύο προλαβούσας συνελεύσεις,
ἔπαυσα τοῦ λοιποῦ, ὡς εἰς τὸν αὐτὸν παράγραφον καὶ
τὸν ἀκόλουθον φαίνεται. Εἰς ἀπάντησιν δὲ τῶν λοιπῶν
ὑπενθυμίζων τὴν προλαβούσάν μου ὑπ' ἀριθ. 85 τῆς Γε-
νικῆς Ἐφημερίδος, καὶ ἀρκοῦμενος εἰς αὐτήν, πᾶν ὑπεκ-
τεινόμενος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 4 Ἰαννουαρίου 1828.

Νικόλαος Γερακάρης.